

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 27

Presidència
de l'Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero

Sessió celebrada dia 17 de maig del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 729/06, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Consellera de Salut i Consum, per tal d'informar sobre el Pla de Salut Mental.

378

EL SR. PRESIDENT:

Si els sembla començarem la sessió, i primer de tot els

---

demanaria si es produeixen substitucions.

(Remor de veus)

Demanaria silenci, per favor.

Demanaria silenci, per favor.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Sí, presidente, buenas tardes. Francisco Molina sustituye a Fernando Rubio.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha més substitucions?

Compareixença RGE núm. 729/06, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Consellera de Salut i Consum, per tal d'informar sobre el Pla de Salut Mental.

Passam a l'ordre del dia, que consisteix en la compareixença RGE núm 729/06, de l'Hble. Consellera de Salut i Consum, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears per tal de presentar el Pla de salut mental. Assisteix l'Hble. Consellera de Salut i Consum, Aina Castillo i Ferrer, acompanyada dels senyors Rafel Romero, gerent de GESMA, i del Sr. Miguel Echevarría, sotsdirector assistencial de salut mental del Servei de Salut de les Illes Balears.

Té la paraula la Sra. Consellera per tal de fer l'exposició oral sense límit de temps.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, comparesc avui, efectivament, a petició pròpia per tal de donar compte de l'estratègia en salut mental del Govern de les Illes Balears, una estratègia que vol dur a terme la Conselleria de Salut del Govern però no tota sola, sinó que també la vol dur a terme en col·laboració amb els col·lectius afectats, amb els professionals del sector i també en col·laboració amb les altres institucions i els altres departaments del Govern que tenen competències en aquesta matèria, especialment els consells insulars i els departaments de Presidència, Treball i Educació.

L'estratègia en salut mental els he de dir que ha estat elaborada a partir dels treballs dels membres, jo diria dels intensos dies de feina dels membres del comitè tècnic en salut mental, en el qual figuren representants tècnics professionals tant de l'Ib-salut com de GESMA i també dels tres consells insulars, de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera. Aquesta estratègia en principi té intenció de ser aprovada en poques setmanes per la comissió sociosanitària del Govern de les Illes Balears amb les distintes aportacions que puguin fer els col·lectius i vostès mateixos en el cas que ho considerin necessari, i després la intenció és que sigui ratificada pel Consell de Govern de les Illes Balears, i és una estratègia que ens ha d'indicar el camí que hem de seguir tots en matèria de salut mental, un camí que hem de seguir a partir d'ara, a partir de l'aprovació d'aquesta estratègia en salut mental.

Tot i això també els he de dir que fins i tot abans de ser aprovada aquesta estratègia des de la conselleria s'han posat en marxa diferents iniciatives en salut mental perquè no podíem deixar de banda l'atenció a aquest tipus de malalts, no podíem esperar l'aprovació d'aquesta estratègia sense donar pas a la importància en l'atenció dels malalts mentals atès que aquesta assistència per a nosaltres, l'assistència als malalts mentals, és una de les màximes prioritats que té la Conselleria de Salut i Consum.

Des d'un principi els he de destacar que hem fet importants esforços per tal de posar en marxa nous recursos i també millorar l'atenció als pacients que presenten aquest tipus de patologia, que a les Illes Balears els puc dir que poden arribar fins a un 12% de la població, 120.000 persones, aproximadament. Jo crec que són dades prou importants per donar atenció en aquest àmbit i que també requereix precisament l'esforç, com els deia, de la Conselleria de Salut.

Totes aquestes actuacions han de quedar emmarcades dins un principal objectiu que és el que recull aquesta estratègia en salut mental, que és la consolidació del model d'atenció integral i comunitària. Es tracta, ni més ni manco, que puguem potenciar la xarxa per atendre els malalts mentals en el seu àmbit natural sense aïllar-los en institucions d'exclusió; hem de fer desaparèixer de la nostra mentalitat institucions com era l'antic hospital psiquiàtric, que era tot menys un lloc, un recurs adequat per a qualsevol malalt amb qualsevol patologia en salut mental. D'ençà que es va començar a aplicar aquest nou model d'atenció a les Illes Balears l'estigmatització dels malalts mentals creim que està quedant enrere. No és tolerable de cap manera la marginació d'aquests pacients i per això és de summa importància la potenciació d'una atenció integral que contribueixi al canvi de la tradicional concepció del malalt mental.

Les actuacions de millora en aquest àmbit els puc dir que s'estan produint a tots els nivells de l'atenció sanitària. Arriben des de la porta d'entrada de la sanitat, és a dir, atenció primària, passant per l'atenció en hospitals, per l'atenció sociosanitària, fins als serveis d'integració. El tractament de les malalties mentals requereix la participació de múltiples professionals, sempre dependent del grau de complexitat, lògicament, de la patologia concreta, i per això la nostra aposta ha estat reforçar integralment l'estructura en la qual són atesos aquests afectats.

Com dic els esforços són constants i, a més, també amb projecció de futur perquè crec hem avançat però encara ens queda molt per avançar. Començaré posant un exemple molt il·lustratiu: en acabar l'any 2006 i des de l'any 2004 la Conselleria de Salut haurà contractat 100 nous professionals per a l'àmbit de la salut mental adreçats a l'assistència dels malalts mentals, els quals s'afegiran als prop de 500 professionals que actualment ja hi fan feina. Entre les noves contractacions destaca la contractació d'aproximadament 20 nous psiquiatres, 12 psicòlegs clínics, 23 infermeres, 14 auxiliars d'infermeria, 10 monitors de rehabilitació i 8 treballadors socials. És una gran quantitat de professionals que, com els dic, s'afegeixen als que actualment ja presten els seus serveis, però és indispensable per donar cobertura a tota la demanda que tenim en aquesta àrea. Lògicament aquesta contractació de nous professionals s'afegeix a la figura, a la

coordinació que s'ha creat en l'àmbit de la salut mental, precisament en la persona que avui m'acompanya, el doctor Miquel Echevarría, que es un professional del sector i que ha donat molta pau i molt de consens en el que ha estat el disseny d'aquesta estratègia de salut mental, i també el nomenament de 6 responsables d'àrea.

Els he de dir que tot i que aquesta xifra és important, 100 nous professionals, encara hem de continuar avançant, perquè una cosa, com vostès saben, important de la nostra comunitat és que la població està creixent a un ritme extraordinari, i probablement tots els esforços que podem fer, encara que siguin molts, probablement no donen cobertura suficient a l'increment de població que tenim que, com vostès ja saben també, en els darrers cinc anys ha estat d'un 25%.

A part d'aquest increment de plantilles i de la creació d'unes figures institucionals que puguin coordinar totes aquestes actuacions he de dir que l'atenció als malalts mentals també ha quedat reforçada institucionalment. S'ha creat la Comissió Institucional de Salut Mental; el comitè tècnic que, com els explicava, és on es reuneixen els tècnics, els professionals per dissenyar aquesta estratègia de salut mental i que s'ha reunit més de deu vegades en dos anys; i també el Consell Assessor de Salut Mental per tal que, a més d'assessorament tècnic del comitè tècnic, tenguem l'assessorament d'aquelles associacions de familiars i de professionals que tant ens ajuden en l'atenció als malalts mentals.

Actualment -per també donar-los un poquet de llum de quina és la situació actual en salut mental- els he de dir que els recursos dels quals disposen els malalts mentals són diversos. Gràcies a la tasca que està fent cada el Servei de Salut dels hospitals, dels centres de salut i de GESMA tenim en marxa 8 unitats de salut mental per a adults, que serien les unitats englobades dins l'atenció primària, la porta d'entrada del ciutadà, i 2 unitats de salut mental per a infants i joves que estan situades a Manacor i a Palma; hi ha 6 unitats d'hospitalització greu per a adults, 3 hospitals de dia -a Son Dureta, a Son Llätzer i a Eivissa-, 2 unitats hospitalàries de mitja estada, 3 unitats hospitalàries de llarga estada, 86 places d'atenció residencial comunitària, 5 unitats comunitàries de rehabilitació, un servei d'integració i inserció laboral, un dispositiu d'atenció psicogeriàtrica de referència i una unitat de referència de trastorns de la conducta alimentària ubicada a l'Hospital de Son Dureta. En total són més d'una cinquantena de recursos actius on els malalts reben atenció i que suposen més de 600 llits o places. I especialment vull destacar el paper que estan fent les unitats de salut mental, aquestes 8 unitats de salut mental que funcionen actualment, on l'augment de la seva activitat i de la resta de dispositius comunitaris ha fet que nombre d'ingressos a les unitats d'hospitalització psiquiàtrica s'hagi mantingut estable disminuint l'índex d'ocupació i també l'estada mitjana.

En aquests moments acab de fer un repàs ràpid dels recursos actuals en salut mental. Poden parèixer molts, però hem de dir que hem de ser molt constants, ja que l'apartat de salut mental era un dels que exigien més esforços quan l'actual equip es va fer càrrec de la Conselleria de Salut i Consum. El més immediat que es va fer record que va ser precisament posar

en marxa una de les dues unitats de salut mental infantil i juvenil que els he esmentat, la de Manacor, perquè ens vàrem trobar amb una problemàtica, i és que els nins de la comarca de Manacor, atès que només existia la unitat de salut mental infantil i juvenil a Palma, no anaven a veure el seu especialista perquè no davallaven de la comarca de Manacor cap a Palma; per això mateix vàrem posar en funcionament pràcticament al començament d'aquesta legislatura aquesta unitat de salut mental infantil i juvenil a Manacor, que està complint, està donant resposta a la demanda en aquest sentit que tenim a la comarca de Manacor i, al mateix temps, lògicament, vàrem reforçar la unitat de salut mental infantil i juvenil de Palma, que també tenia una demanda important.

A part també vàrem posar el que els comentava: vàrem incrementar les plantilles de professionals en una xifra de 100 persones més, o aquesta és la previsió que tenim fins a l'any 2006. També ha estat immediata la potenciació dels hospitals de dia que no existien, i per això s'ha obert un centre d'aquestes característiques a Son Llätzer i s'ha ampliat el de Son Dureta.

Potser també l'illa més desatesa en l'àmbit de la salut mental era l'illa de Menorca, i es va fer la inversió més important, culminant un projecte iniciat la passada legislatura, que era la posada en marxa de la unitat de mitja estada de Sant Miquel. Hem de dir que aquí, a més de la previsió que ja hi havia de posada en marxa d'aquesta unitat de mitja estada, vàrem considerar oportú que en el mateix recinte es fes una unitat comunitària de rehabilitació que completa l'atenció als malalts mentals a Menorca. Això ha fet que moltes persones que estaven fora de l'illa atès que no existia aquest recurs per a ells a Menorca hagin pogut tornar i estiguin pràcticament dins el seu àmbit familiar.

També els he de dir que les 8 unitats de salut mental s'han potenciat de manera important amb la incorporació d'un psiquiatre a cadascuna i també d'un psicòleg clínic a la majoria d'aquestes. I quant a la reinserció social s'ha procedit a l'obertura del Servei d'integració laboral per a les persones amb trastorns mentals greus, on fan feina 6 professionals.

Totes aquestes actuacions que he assenyalat tenen el seu reflex en la posada en marxa de l'estratègia de salut mental de les Illes Balears. Aquesta estratègia és la base per a la consolidació de tot això que s'ha fet fins ara però que també s'ha de fer. Són recomanacions que a la vegada ens serviran per continuar adquirint compromisos amb els pacients i amb els professionals. Com els dic aquesta estratègia també ha partit, a la vegada, de les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut perquè les administracions competents realitzin i fomentin actuacions en matèria de salut mental, donat l'increment de la prevalença d'aquestes patologies als països desenvolupats.

L'estratègia s'estructura en 12 línies -hem duit còpies de l'estratègia per repartir entre els distints grups parlamentaris i que la puguin conèixer més en detall- i principalment atén la necessitat de reforçar la coordinació entre institucions per poder desenvolupar un espai sociosanitari homogeni en l'atenció del malalt mental. També l'estratègia recomana l'elaboració d'una cartera de serveis que ha de concretar amb

molt de detall quines són les atencions que rebrà cada tipus d'afectat; això s'ha de fer per continuar reorganitzant l'assistència al pacient; és una elaboració d'una cartera de serveis que de fet, tot i que és una recomanació d'aquesta estratègia que encara resta per aprovar, ja s'ha posat en marxa un grup de feina per tal de poder definir aquesta cartera de serveis atès que era una reivindicació important per part dels professionals que fan feina en el sistema de salut mental.

Demana també l'estratègia continuar amb la potenciació de l'atenció primària, i la raó és molt clara: el 14% de l'activitat dels equips d'atenció primària té a veure amb problemes psiquiàtrics, i a més un 20% de la població realitza en qualque moment una consulta al metge de família relacionada amb la salut mental. Per tant també era molt important potenciar aquest nivell d'atenció, la porta d'entrada dels ciutadans a la sanitat que és l'atenció primària. I també des d'aquest nivell era important potenciar la prevenció i l'educació, la posada en marxa d'activitats dins l'àmbit escolar, especialment en una sèrie de matèries que eren importants: la prevenció del consum de drogues, de trastorns en l'alimentació i també de trastorns depressius.

Una altra línia d'actuació que contempla aquesta estratègia és que es vol fer moltíssima incidència en l'atenció al malalt amb trastorn mental greu, probablement un malalt que menys recursos té en aquests moments i que per tant necessita actuacions, actuacions innovadores com per exemple programes d'allotjament temporal per donar suport a les famílies dels afectats.

Per altra banda, tot i que a més a dia d'avui tenim estudis epidemiològics, hem de conèixer també amb detall a què feim front; això és indispensable per saber quines actuacions hem de dur a terme en salut mental, i per això l'estratègia contempla la creació d'un sistema d'informació en salut mental unificat per a tota la comunitat autònoma. Això, que pareix molt senzill, no ho tenim en aquests moments i per tant era important posar-ho en marxa, a més de recomanar també la creació d'un observatori de salut mental.

I per suposat també hem d'anar més enllà. Hem de potenciar l'atenció dels marginats entre els marginats, i per això també es contempla l'establiment de convenis amb les administracions de Justícia i d'Interior tant per atendre els penats com per desenvolupar programes especials per al tractament de pacients amb implicacions judicials.

Una altra línia d'actuació seria lògicament garantir el desenvolupament d'aquesta estratègia amb la creació d'una comissió de seguiment. També la renovació del decret que en aquest moment organitza l'ordenació territorial organitzativa i funcional per tal que tot funcioni correctament i tot estigui controlat i avaluat com toca. Promoure el respecte als drets de les persones amb malaltia mental; jo record senzillament que una de les peticions que em traslladaven les associacions de salut mental és que moltes vegades els mitjans de comunicació estigmatitzen determinades malalties mentals sense adonar-nos-en; per això hem d'avançar en el reconeixement, en el respecte al dret d'aquestes persones. Per una altra banda garantir la qualitat assistencial en salut mental com ho estam fent a altres nivells; potenciar la formació continuada i impulsar la

investigació, i jo crec que com a línia fonamental d'aquesta estratègia és també definir i completar tots els dispositius de recursos humans i materials que en aquests moments són necessaris a la nostra comunitat, és ni més ni manco que fer un recull del que tenim en aquests moments, quins dispositius de salut mental tenim i què necessitam i, establint aquesta diferència, saber com hem d'arribar a tenir una situació òptima.

Seguint les recomanacions d'aquesta estratègia, establertes aquestes línies d'actuació, no vull acabar sense dir-los que per a enguany, l'any 2006, la conselleria també té previstes determinades actuacions. Per exemple es posarà en marxa un hospital de dia més a l'Hospital de Manacor amb 15 places. A les àrees de Son Llätzer i d'Eivissa es durà a terme una important acció innovadora perquè començaran a fer feina els equips de tractament assertiu i d'atenció domiciliària, adreçats a l'atenció de malalts amb trastorns greus que es troben a ca seva, com ara afectats d'esquizofrènia; moltes d'aquests pacients viuen oblidats i no solen acudir mai a demanar ajuda, es tracta per tant d'anar on ells són i de fer-los un seguiment exhaustiu per millorar la seva atenció i qualitat de vida. Estam especialment esperançats amb aquest nou recurs que dicta anar al domicili de l'afectat si ell no vol anar als recursos assistencials. També s'assumirà la unitat de salut mental infantil i juvenil d'Eivissa, que fins ara estava gestionada pel consell insular, i s'obrirà una unitat d'hospitalització breu per als més petits a l'Hospital de Son Dureta amb 6 llits.

Amb totes aquestes actuacions, i ja per concloure i no estendre'm més, la Conselleria de Salut haurà invertit més de 4 milions d'euros des de l'any 2003. Jo crec que és una xifra prou important. De fet jo crec que és una inversió mai vista a la història de les Illes Balears en aquest sector, en l'atenció als malalts mentals, i per tant jo vull concloure dient que si feim tot això i a més fomentam la investigació i la formació dels professionals i dels familiars que també cuiden els malalts, estic convençuda que millorarem moltíssim l'atenció dels malalts mentals.

En resum, continuarem complint les obligacions derivades de la proposició no de llei que va ser aprovada per aquest parlament ara fa just un any, a la qual s'instava el Govern de les Illes Balears a potenciar les unitats de salut mental, a crear unitats d'hospitalització breu a tots els hospitals generals públics, a potenciar els recursos i la integració de les persones amb trastorns mentals greus, i també a potenciar la coordinació d'atenció primària, els serveis socials, associacions, col·lectius i totes aquelles entitats implicades en salut mental.

Abans d'acabar, senyores i senyors diputats, els vull recordar on resideix el vertader sentit de les actuacions que he repassat en aquesta compareixença. L'estil de vida i les exigències de la societat actual en els països desenvolupats fan que les malalties mentals siguin considerades com les epidèmies del segle XXI. Segons l'Organització Mundial de la Salut els trastorns mentals constituïran un dels principals problemes de salut a la Unió Europea durant els pròxims anys, i per això és molt important tractar els trastorns mentals sense cap tipus de tabú, com una malaltia més, i per això també és molt necessari actuar amb decisió i amb consens, i per això he demanat aquesta compareixença i per això som aquí, davant aquesta comissió de Salut, atesa la importància que té la posada

en marxa d'aquesta estratègia de salut mental per donar-los-en compte i poder entre tots construir el futur i el present, lògicament, de l'atenció als malalts mentals de la nostra comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

Ara procedeix la suspensió per un màxim de 45 minuts perquè els diputats i les diputades puguin formular preguntes o observacions. Demanaria als portaveus si volen continuar o no. Podem continuar? Moltes gràcies.

Per tal de formular les preguntes corresponents o les observacions té la paraula el Grup Parlamentari Mixt per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Consellera, jo en primer lloc des del meu grup vull agrair-li l'explicació que ens ha donat d'aquest pla de salut, que veig que realment era molt necessari pel que ha explicat. Realment era necessari posar-lo en marxa tenint en compte que el que són aquestes malalties mentals, que sempre s'han tractat com a tabú. Per tant el Pla de salut mental era molt necessari, i pel que he vist allò important és saber què tenim per intentar entre tots i entre el col·lectiu que veig que dins aquest pla es contempla saber què volem fer i realment donar-hi solucions.

Vostè ha marcat realment una sèrie de passes, però a mi m'agradaria tenir-les més..., que no les tenc, i per tant el que és la idea en general jo vull donar-li les gràcies des de la conselleria perquè és una demanda de la societat per a aquesta illa, i d'una vegada per totes destapam, però ho hem de posar damunt la taula i hem de fer feina.

Per tant jo des del meu grup simplement m'agradaria tenir aquest pla per poder-lo analitzar més profundament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Passam a la intervenció del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. El Sr. Ramon té la paraula per un temps de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies a la Sra. Consellera de Salut i propaganda i als alts càrrecs que l'acompanyen per aquesta sessió publicitària que s'acaba de fer, o s'ha començat a fer, perdó, aquí a la Comissió de Salut.

Volem celebrar que per fi, ja que estam governats per uns autèntics professionals, no afeccionats com hi havia un temps, un govern que no fa estudis sinó que fa realitzacions, com deia volem celebrar que ara que ja estam a punt d'entrar a l'últim

any de legislatura ja tenim un avanç d'avantprojecte d'una possible estratègia en salut mental, o alguna cosa semblant que se'ns ha dit per part de la consellera.

També se'ns han dit algunes qüestions fonamentals. Que abans d'aprovar aquesta estratègia que, com dic, no està aprovada, s'han fet passes. Ens ha tret de dubtes perquè si no se'ns hagués dit això ens hauríem quedat realment molt integrats; que s'han de posar en marxa nous recursos; que..., bé, que es consolida un model d'assistència comunitària i, en fi, ja ens ha dit que centres del tipus manicomis -encara que no ha dit aquestes paraules- ja no estan de moda, ja no s'utilitzaran, havien fet un gran descobriment en això... Bé, que es contracten nous professionals; no se'ns diu per què es va destituir la responsable de salut mental d'una àrea de salut concreta, però, bé, això és un altre tema. Altres qüestions que si no se'ns hagués il·luminat tampoc no sabríem: que la població creix; que hi ha recursos diversos per als malalts mentals; que es tendran en compte les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut; que s'ha de fer una cartera de serveis, per tant, que no està fet; que es prestarà especial atenció als malalts més greus, novetats fonamentals, i que s'ha de fer un recull, per tant que no està fet, i s'han de definir el conjunt de recursos sanitaris destinats a la salut mental.

Alguna de les coses transcendents que jo he recollit d'aquesta primera intervenció. Me perdonaran que sigui una mica irònic, però clar, l'altra qüestió transcendent: la qüestió és que pel que es veu allà hi ha uns llibres, ja dic que és un avanç d'un possible (...) d'estratègia de salut mental, hi ha uns llibres que se'ns entregaran al final, bon sistema de debat parlamentari, bon sistema. O sigui, per fer una sessió propagandística, per sortir als mitjans de comunicació és molt bo, ara, si vol debat i col·laboració dels altres grups, el primer és que si té aquesta estratègia, doncs es distribueixi i es pugui fer el debat a partir d'informacions concretes, no d'una sessió propagandística. És més, reglamentàriament, està definit en aquesta comunitat el que són els plans del govern, Pla de Salut Mental, i que encara que no és una obligació sí que és una possibilitat, i era una norma en altres legislatures, que els plans del govern, com el Pla de Salut Mental, si n'hi havia, es remetia als grups parlamentaris i es feia un debat parlamentari i els grups tenien la possibilitat de fer propostes, i així, en altres temps, se n'aprovava algun i en algunes vegades fins i tot es va poder aprovar per unanimitat, amb una sèrie de recomanacions fetes per tots els grups.

Això crec que té un sentit, fer un pla, purgar-lo, distribuir-lo, permetre el seu estudi, fer un debat i permetre que els grups parlamentaris, si és que es vol qualche tipus de consens, puguin fer propostes a partir d'aquí. Si no ho record malament, en aquesta legislatura no s'ha debatut per aquest sistema cap dels plans del govern.

I bé, si pareix ser que s'ha fet qualche cosa, encara que no hi havia estratègia, però hi havia un pla de salut mental; jo no sé si aquest pla de salut mental, que es va trobar fet, es dona per caducat, es dona per vàlid com a criteri, però s'ha de posar al dia, s'ha d'actualitzar; si això es farà, si es durà a aquest Parlament o si aquesta estratègia, quan estigui aprovada, ja dic aproximadament a finals de legislatura, serà l'equivalent a un pla de salut mental. No ho sé.

Jo, en qualsevol cas, dir que això no són formes de debat, això és una qüestió de propaganda i que, sincerament, que ens donin al final de la sessió els llibres on figuren els estudis i les propostes, sincerament, jo és que no ho entenc. Crec que és una burla per al funcionament d'aquest Parlament, si es vol debat polític sobre els temes es fa una altra cosa. Sembla que no es vol això i com que no es vol, doncs ja està, ja acab aquí la meua intervenció i escoltaré la resta de qüestions que es vulguin i, sobretot, si tenen al final el detall de passar-nos aquesta informació, procuraré llegir-me-la amb detall i a partir d'aquí fer alguna iniciativa, alguna proposta, criticar el que no em sembli correcte o proposar modificacions si ho considerem convenient. En aquest debat o en aquest simulacre de debat no tenc res més a dir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, intervé la Sra. Mascaró, per un temps de 10 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. I agrair també a la consellera aquesta convocatòria de roda de premsa ampliada als grups parlamentaris a què ens té avesats darrerament, jo ho entenc, si ho ha d'explicar dues vegades, així amb una en sortim.

Ha començat explicant que s'havien que, tot i que l'estratègia encara no estava aprovada, s'havien posat en marxa una sèrie d'actuacions, i jo li he de dir que només faltaria, actualment hi ha un Pla de salut mental vigent, que no està totalment desenvolupat, per tant és normal que es vagin posant en marxa una sèrie d'actuacions; i per altra banda, la Conselleria de Salut està obligada a donar resposta a les necessitats que existeixen a la societat. Per tant, ens pareix el més lògic del món.

Després ens ha explicat tota una sèrie de recursos, que pareix que els ha posat en marxa també l'actual consellera. La majoria dels que ha dit no són d'aquesta legislatura, per exemple les unitats de salut mental infant, infantils i juvenils, amb un any i no va arribar a mig de gestió del sistema sanitari, l'anterior govern en va crear un, amb tres anys l'actual govern només n'ha creat un. Per tant, amb el doble de temps estam pràcticament amb la mateixa tasca.

Les altres unitats de salut mental són les que existien. El centre de salut de Ciutadella, que sí que vàreu inaugurar vós, estava pràcticament acabat quan vós vàreu accedir a la conselleria. Per tant, tota una sèrie de recursos que està bé dir-ho, però com que vós ho sabeu vendre molt bé, i en això crec que el Sr. Matas es va equivocar quan vos va posar de consellera de Salut, jo vos hagués posat de comunicació, i al Govern encara li aniria bastant millor amb aquests temes de comunicació, però ell ho va decidir d'aquesta manera.

Referent a l'estratègia de salut mental, clar, difícilment podem opinar d'una cosa que no coneixem. Per altra banda, la

convocatòria que vàrem rebre, posava a petició pròpia per explicar el Pla de salut mental, per tant esperàvem un nou pla de salut mental o un segon pla de salut mental o alguna cosa així, perquè així ens ho deia la convocatòria que deia: compareixença a petició pròpia per explicar el Pla de salut mental, no ens parlava de cap estratègia. Per tant, no sabem molt bé aquesta estratègia a què respon.

Sí que, per una frase que ha dit, que el Govern dóna compliment al que s'aprova en aquest Parlament, hem deduït que això deu ser una proposició no de llei que va proposar el Partit Popular al Parlament, amb tota una sèrie d'actuacions que estaven adscrites a aquest pla de salut mental i que es va aprovar evidentment, perquè l'aprovava el Partit Popular. Per tant, entenem, i no ho sabem, perquè fins que no ho haguem vist no ho sabrem, entenem que això que ens explica avui són unes estratègies per desenvolupar unes coses que es varen aprovar en el Parlament, que ja estaven aprovades prèviament en el Pla de Salut Mental del 1998. Per tant, li he de donar l'enhorabona perquè, com a estratègia de comunicació, vostè és ideal; no hem aclarit res més de tot això.

Per altra banda, ens diu que és una estratègia que no s'ha aprovat, que l'ha d'aprovar el Consell de Govern, per tant ens ve a presentar una cosa que no coneixem, que no està aprovada i que no s'ha d'aprovar en aquesta cambra, per tant, si no ho coneixem no podem opinar. Vol dir que previ a l'aprovació del Consell de Govern la conselleria tornarà aquí a discutir perquè els grups parlamentaris puguem fer les nostres aportacions i aprovar-ho entre tots, és aquesta la col·laboració? Perquè, si no, ja ens va bé que tant en tant surti a la tele o als mitjans de comunicació amb la seva companyia, n'hi ha de pitjors que la seva, evidentment, però crec que no és aquesta la funció d'una comissió de salut parlamentària.

M'agradaria poder opinar d'aquestes estratègies, però ja li dic, només opín sobre el que he sentit que ens heu dit vós i del que ens heu dit poques coses eren noves. Per tant, el dia que haguem pogut estudiar aquest pla ja podrem opinar sobre aquest pla o aquesta estratègia o aquesta cosa que sigui que vós duis. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, intervé la Sra. Salom per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, donar la benvinguda a la Sra. Consellera i també als seus acompanyants que l'assessoren. I dir des d'aquí que desig que el Sr. Gascón millori, que per la qüestió que jo som aquí de portaveu avui és perquè ell no es trobava gairebé de salut.

Com no, hem de coincidir, Sra. Consellera, que, efectivament, tal i com vostè deia al començament de la seva legislatura, la salut mental sempre ha estat la germana pobre oblidada de la salut en general en aquesta comunitat autònoma. El rànquing de la legislatura anterior i de la legislatura anterior a l'anterior, la que vostè reivindica aquí, al començament de la

legislatura, de recuperació del Pla de salut mental de l'any 1998, el Sr. Fiol ja era a la cua a la legislatura, no varen poder sortir de la cua, i vostè, a les acaballes d'aquesta legislatura tampoc no ha pogut sortir de la cua del rànquing de comunitats autònomes.

Però dit això, jo passaria a fer preguntes concretes, perquè, com els companys que m'han precedit en aquesta intervenció, a mi no m'ha quedat gens clar el nou d'aquest no Pla seu de salut mental. Per començar, diu que fins a l'any 2006 vostè farà un increment de 109 professionals en salut mental. Jo li agrairia que a la seva resposta ens pogués dir quins són aquests professionals, desglossar-ho, que és molt important, per illes, perquè les illes més petites sempre han estat encara molt més desfavorides que no Mallorca.

I després, m'ha dit una cosa molt interessant i és que vostè explica que des de l'any 2003 aquest govern ha fet el que mai no s'havia fet, que és posar 4 milions d'euros per a la salut mental. Però ja hem parlat vostè i jo altres vegades que parlar de 4 milions d'euros o de percentatges queda molt bé, però el que queda millor és que vostè ens expliqui de l'any 2003 fins a l'any 2006 quins són aquests 4 milions d'euros, com els ha fet, com els ha invertit per cada illa, per cada hospital, per cada centre. O sigui que dues preguntes molt concretes.

Després, m'ha paregut sentir, o mirarem al *Diari de Sessions*, que vostè deia que ha posat, entre d'altres coses, hospitals de dia que no hi havia, però després s'ha contradit i ha dit que ha ampliat els dos hospitals de Son Dureta. Vostè s'ha equivocat, Sra. Consellera, perquè efectivament l'hospital de dia de Son Dureta vostè se'l va trobar en funcionament.

Diu que això és un instrument molt important dins tot el que ha de ser la salut mental i dins el seu propagandístic pla, però jo li demanaria coses molt concretes, perquè així ens entendrem tots. Per començar, unitats de salut mental, quantes se'n va trobar, quantes n'hi ha? Unitats d'hospitalitzacions breus, quantes en va trobar, quantes n'hi ha?

Dins l'atenció continuada, dins el Departament de Teràpia Ocupacional, m'agradaria saber quines innovacions, a part d'un gimnàs que ha fet vostè a l'hospital Joan March, i com està.

El Servei de llarga estada, m'agradaria saber també, dins aquest Pla de salut mental, això sí que seria molt interessant, saber també quins doblers hi destinarà o hi destina o hi ha destinat aquests 4 milions d'euros que vostè diu que han fet.

També totes les infraestructures intermèdies, seria molt interessant que ens desglossàs les que va trobar, les que ha incrementat amb aquests 4 extraordinaris milions d'euros que vostè ha posat durant la seva legislatura.

Proposta d'allò de l'hospital de dia, com que m'ha sobtat molt que vostè digués que no se n'havia trobat però que després n'havia ampliat una, jo li demanaria realment que me fes petita definició de 30 o 40 segons de què és per a vostè un hospital de dia i els tractaments que s'han de fer a un hospital de dia. Això és molt breu, és l'abecé dels hospitals de dia tan necessaris dins una xarxa integral, com vostè molt bé ha dit, que ha de ser un

pla de salut mental. I després quines cures haurien de tenir aquests centres de dia. Això jo li demanaria per començar.

Després, dins el que es diu hospitalització parcial en psiquiatria o hospital de dia, jo li demanaria que m'expliqués, si pot ser, de forma breu, això és molt curtet, el centre i programes de tractament ambulatori que vostè desenvolupa en aquests centres de dia hospitalaris que ha posat, que també ha dit que ha posat en marxa, que efectivament es va trobar la infraestructura feta, només va haver d'inaugurar-la; per exemple, a Menorca, Sant Miquel, m'agradaria que m'ho explicàs, i a Eivissa i Formentera òbviament.

Després, dins els hospitals de dia, m'agradaria que m'explicàs també el centre de rehabilitació ambulatoria que desenvolupen, si és que en desenvolupen. Jo crec que 4 milions d'euros ha de donar per a molt, perquè totes aquestes coses vostè les pugui posar en funcionament.

I després, saber que tots aquests malalts, quan surten, diguem, a quins tallers són derivats o centres laborals són remesos.

Vostè també ha fet èmfasi, m'agradaria que vostè ho ampliàs una miqueta, ha parlat de les conseqüències socials de la malaltia mental; aleshores, jo aquí li demanaria quines actuacions vostè incrementarà per minimitzar l'estigma social, perquè vostè això no ho ha descobert, això fa molts anys que està descobert, Sra. Consellera, i aleshores, a més de fer-ne publicitat, li agrairia que ens contàs com ho farà o com ho ha fet durant tota la seva legislatura, que ja se li acaba. Per exemple, accions destinades a promoure i a millorar l'actitud; una col·laboració de l'entorn immediat del malalt i, eventualment, una prestació específica i que fonamentalment en els plans anteriors es feia a través de la família.

Després, jo no he sentit parlar de gestió dins aquest Pla de salut mental, no he sentit parlar de gestió tampoc dins els hospitals de dia, ni dins les unitats de salut mental, ni dins els pisos tutelats ni dins la gestió comunitària. Això seria molt important que vostè fes un èmfasi molt aclaridor per saber quin tipus de gestió.

Volem saber, si ens dóna temps, perquè clar deu minuts donen per poc, l'hospital de dia que vostès diuen que han posat en marxa en aquests tres anys i que jo li he recordat que ja se'n va trobar un a Son Dureta, que especifica per illes, perquè hem de saber cada illa el que ha fet; aquest hospital ho contempla vostè com a una alternativa a l'hospitalització completa? És un dispositiu -això és una altra pregunta- que permet tenir una alta precoç des de l'hospitalització completa? La tercera pregunta seria: aquest hospital de dia és una alternativa a un tractament ambulatori?

I ja per acabar, perquè me pareix que me queden pocs minuts, jo li demanaria quins criteris té vostè, quin perfil són els dels malalts que vostès han de posar dins aquests hospitals de dia que vostès han creat i que hi han invertit tants doblers a totes les illes, que ens agradaria que ens digués el perfil que vostè creu que han de tenir. I després el que jo li demanaria és: l'hospital de dia és un dispositiu sanitari intermedi entre una unitat, me sembla així que vostè ho ha dit i, si no, jo ho

repetesc o ho començ a dir, entre un dispositiu sanitari intermedi entre una unitat d'hospitalització d'un hospital general i els dispositius ambulatoris, aquest sistema en què òbviament l'equip de salut mental de zona o d'àrea és prioritari per poder coordinar l'atenció que ha de tenir el malalt, jo li demanaria accés, Sra. Consellera, com ho farem? O sigui, des d'un equip ambulatori comunitari, amb caràcter urgent, amb caràcter des de la unitat de rehabilitació de l'àrea? Això seria la segona pregunta. Després, la derivació a aquest hospital de dia, com la tenen pensada fer, perquè això dins un pla de salut mental és el que se sol fer, i com ho coordinaran, com coordinaran això?

Una vegada dit tot això, jo crec que podríem anar al concret, el concret en aquestes quantes preguntes que jo li he fet. I ja per acabar, seria molt interessant conèixer el Pla de salut mental del Partit Popular, del partit de la dreta que comanda, les activitats terapèutiques com les preveu fer? Perquè me pareix que vostè no ho ha explicat això, o si no, no ho he escoltat; o sigui, les activitats terapèutiques com les fa o com les preveu, com a un instrument terapèutic fonamental i principal dins un hospital de dia, que siguin individuals o que siguin grupals o el tractament biològic? Això dins les activitats terapèutiques que es poden preveure dins un hospital de dia de nova creació per part del Partit Popular que vostè té ara el departament de salut.

Dit tot això, esperaré amb molt èmfasi i molta il·lusió que vostè me contesti aquestes preguntes tan concretes.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Feliu, per un temps de 10 minuts.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, voldria disculpar l'assistència del portaveu de sanitat, el Sr. Miquel Munar, que es troba fora del territori de la nació espanyola. I agrair a la consellera la seva presència i, a més, agrair-li d'una manera molt especial perquè, amb aquesta petició de vostè mateixa, de comparèixer en aquesta comissió per tal d'explicar el Pla de salut mental, la veritat és que pareix que fa mal, pareix que està mal fet presentar una cosa abans que s'aprovi, i jo crec que és just el que s'ha de fer, la veritat és que no entenc per què molesta tant, tal vegada molesta tant perquè avui, és ver, hi ha molta premsa, la qual cosa vol dir que el tema és un tema que interessa i molt, i és ver. Anam pel carrer qualsevol de nosaltres i preguntam a la gent i a la gent del carrer li interessen molt totes les actuacions i les polítiques en matèria de salut i especialment en matèria de salut mental, que durà a terme aquest govern. I de fet, la veritat és que enhorabona, Sra. Consellera, per aquesta petició i per aquesta presentació.

També des del grup parlamentari trobam molt positiu que s'encomana d'aquest pla s'hagi fet a un equip de professionals, cosa que també he sentit que s'ha criticat; i és que crec que el bo d'aquest pla és que sigui un pla tècnic, un pla professional i no un pla polític. Llavors, crec que aquí els grups polítics ens

hem de deixar aconsellar i hem d'escoltar el que els professionals del sector, els que realment coneixen quina és la realitat d'aquestes illes en matèria de salut mental, jo què sé, són ells els que millor faran la feina a l'hora d'arrancar un pla. Ja és hora, ja està bé de dirigismes polítics, jo crec que el Partit Popular, com a partit liberal que és justament ho està aplicant d'aquesta manera, deixa fer els professionals, deixa fer els teòrics del tema i després el que és donar suport a aquestes propostes que venen des de la iniciativa privada, entre cometes, diguem. Crec que això també és un punt perquè li donem l'enhorabona.

I és que aquest pla realment ens parla de xifres, com vostè ha dit consellera, reals i la veritat és que preocupants també quant a l'evolució de la salut mental a Balears en aquests darrers deu anys. Vostè ha comentat que hi ha una prevalença actualment, que aquest pla constata que hi ha un 12% dels habitants de Balears que pateixen una malaltia mental. I jo, també pel que m'he informat, tal vegada el més preocupant fins i tot és que aquest pla prediu que hi haurà un 25% dels habitants de Balears que patiran una malaltia mental al llarg de la seva vida. La veritat és que són xifres absolutament impressionants, jo crec que només aquests xifres, aquest 12% i aquest 25% futur ja justifiquen sobradíssimament una elaboració urgent d'aquest pla i una presentació de la millor manera possible perquè arribi a quanta més gent possible millor aquesta nova iniciativa del Govern.

I perquè aquest pla sigui de ver efectiu, perquè la veritat és que jo interpreto que no és una política que fa vostè de vendre productes i no fer res, això tal vegada ens sona d'etapes anteriors, que crec que ja ni hi hem d'entrar, però realment vostè s'implica i vostè ho està dient, de fet els números canten, 4 milions d'euros des del 2003 invertirà aquest govern en matèria de salut mental. Vol dir que no són polítiques de maquillatge, ni campanyes de bona imatge que vostè vulgui fer, sinó que realment és un interès de ver i seriós que té aquest govern. I ja dic, perquè sigui efectiu aquest pla, ha contemplat vostè, bé les anàlisis dels recursos de la salut mental que hi ha a Balears, i això realment és molt útil i de vegades la veritat és que també és necessari; hem de saber i hem de conèixer els recursos que tenim i amb aquest increment de població que permanentment tenim en aquesta comunitat, realment l'adaptació d'aquests recursos i els nous que vinguin per cobrir les necessitats reals de població, perquè la població d'ara no és la mateixa que fa quatre anys ni serà la mateixa d'aquí quatre anys, per la qual cosa crec que és molt important que hi hagi un govern que es preocupi d'anar (...) tots els seus recursos a les noves realitats, que ja dic, són també importants.

I a més, vostè no s'ha volgut quedar amb l'elaboració d'aquest pla, sinó que ha estat, pel que està demostrant, la seva voluntat és treure tot el suc possible a aquest pla. Ha comentat que s'ha creat la comissió de seguiment i d'aquesta manera poder garantir un desenvolupament real del pla, això vol dir, torn a insistir, que no és una política de maquillatge, no és una política de vendre coses, sinó que realment demostra que vol que aquest pla es dugui a terme i, a més, que tengui un control.

És important també destacar la coordinació que es pretén dur a terme entre les institucions públiques, i que contempla també els consells insulars per tal de poder consolidar aquesta

atenció integral, i és cert; vull dir, jo crec que conformam tots i moltes institucions aquesta comunitat i tots ens hem d'implicar que totes les mesures que es duguin a terme arribin a bon port i arribin a tots els malalts que realment ho hagin de menester.

I dir-li que la veritat és que és un avanç important, encara que s'entén que pot estar dins un pla, però jo crec que és molt important que es contempli aquesta optimització dels dispositius i dels recursos humans i materials que vostè també ha comentat, a la vegada que també ha comentat la creació d'aquest observatori de salut mental.

Jo crec que d'aquesta manera, Sra. Consellera, estic seguríssima que garantirem la qualitat assistencial en salut mental i estic convençuda que aquests 4 milions d'euros que vostè ha comentat o aquest increment en professionals, especialitzats en salut mental, tot això ens durà a unes bones conclusions, que serà que sense cap dubte tots els habitants d'aquesta comunitat que pateixin, i desgraciadament pareix que aniran en augment aquestes malalties, tinguin la millor qualitat de vida possible i que no sigui pel Govern que no la tinguin. Moltes gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Agrair molt especialment les paraules de la Sra. Mulet, diputada del Grup Unió Mallorquina, Grup Mixt, i també del Partit Popular perquè, efectivament, crec que són els únics representants dins aquesta comissió que s'han pres aquesta qüestió, el perquè som aquí avui a explicar aquesta estratègia en salut mental de manera seriosa, prudent, reflexiva i amb prudència i responsabilitat, que és el que ens ha de guiar a tots els responsables polítics, estiguem on estiguem a cada moment, amb una vocació de servei als ciutadans.

Les dades les he dit, n'he dit una, que les persones que actualment sofreixen una malaltia mental a les Illes Balears són aproximadament un 12% de la població, unes 120.000 persones; però n'hi ha més, entre 200.000 i 250.000 persones de les Illes Balears patiran una malaltia mental al llarg de la seva vida, un 25%, és a dir, una de quatre persones patirà a qualque moment de la seva vida una malaltia mental.

Esquizofrènia representa un 1% també de la població i amb una dada econòmica que, lògicament, com a responsable de sanitat d'aquesta comunitat també me preocupa, i és que la inversió, la despesa sanitària estimada en aquest àmbit és envoltant el 20% del pressupost total de la Conselleria de Salut. Són dades prou importants i ens indiquen, com deia la representant del Partit Popular, i també ha dit anteriorment l'Organització Mundial de la Salut, que serà, precisament, l'epidèmia del segle XXI, i per tant hem de donar l'atenció merescuda a l'àmbit de la salut mental i a les patologies de salut mental.

I per això som aquí, perquè no veng a mostrar-los, ni molt manco, una campanya de publicitat feta de la Conselleria de Salut, ni una campanya d'autocomplaença d'aquesta consellera, no, senzillament els veng a mostrar, a explicar l'estratègia de salut mental que han fet els professionals. Què varem fer a la conselleria? Varem dir que és necessari fer aquesta estratègia, que és necessari dissenyar el camí en salut mental que hem de seguir tots, sigui qui sigui, perquè al malalt mental li és igual si avui governa el Partit Popular o demà governa un altre partit, o fa quatre anys va governar el pacte de progrés a la nostra comunitat autònoma; el malalt mental l'únic que vol és tenir el recurs disponible d'acord amb la seva patologia, i els familiars el mateix, volen tenir els recursos que necessiten per tal de poder tractar el seu familiar amb una malaltia mental i també tenir una mica de temps, perquè no oblidem els familiars que estan prestant atenció als malalts mentals i que els cuiden moltes vegades suplint la manca de recursos en salut mental. I això és el que veng a explicar avui.

La meua instrucció com a consellera al coordinador de salut mental i també al gerent de GESMA, que avui m'acompanya precisament perquè té un àmbit important dins l'àrea de salut mental a Mallorca, va ser senzillament que m'agradaria que els professionals de l'àmbit de la salut mental proposassin quin és el camí en aquest sentit que hem de seguir totes les institucions amb competències en la matèria, no només les sanitàries, sinó també les socials, perquè no hem d'oblidar que les associacions fan una feina important social, d'atenció social a aquests malalts i a les seves famílies; per tant ens havíem d'asseure tots plegats, els tècnics i els professionals, i dir quin camí havíem de seguir, i això és el que veng a explicar avui. S'ha acabat ara i per això la veng a mostrar.

El que he volgut dir és que no ens havíem quedat aturats perquè lògicament no podíem estar tres anys amb els braços creuats, sinó que havíem d'actuar perquè hi havia moltes mancances, i el que hem fet ha estat una cosa difícil però que jo crec que hem aconseguit fer gràcies a la professionalitat especialment del coordinador de salut mental, i és dissenyar l'estratègia al mateix temps que posàvem en marxa recursos que estaven dins aquesta mateixa estratègia perquè eren els mateixos professionals que la dissenyaven.

Però bé, en qualsevol cas jo agraeisc moltíssim les paraules a la representant del Grup Mixt i a la del Partit Popular, i lògicament se'ls traslladarà. Es poden repartir quan vulguin, hi ha l'estratègia de salut mental més la guia de recursos, que és una guia que tampoc no havia existit mai, és a dir, en aquests moments no hi havia cap recull de recursos de salut mental que hi havia a la nostra comunitat; una persona a la qual diagnosticaven una malaltia mental estava una mica desorientada perquè no coneixia, no tenia un lloc on anar on trobàs tots els recursos en salut mental, i es va elaborar aquesta guia que a més també és part de l'estratègia. Per tant moltes gràcies.

I, per descomptat, als altres representants dels grups polítics, la veritat, a mi em sorprèn perquè jo creia que era un tema prou important per venir, per demanar la compareixença una vegada definida l'estratègia, com ha dit la Sra. Feliu abans d'aprovar-la per tal que vostès puguin fer les aportacions que vulguin, i no importa que les facin avui, les poden fer en un

termini prudencial que lògicament no pugui impedir l'aprovació de l'estratègia, i seran ben rebudes. El que volem és que surti amb el major consens possible. I la veritat és que m'ha sorprès. O no m'ha sorprès, millor dit, perquè és vera que tenim tendència a polititzar la salut mental, i tampoc no vull entrar en èpoques anteriors perquè, com dic, crec que als malalts mentals i als seus familiars els és igual, però sí que és vera que hi havia una època que es polititzava molt, es venia molt sense que hi hagués res a darrere i, en canvi, en aquesta fase, des que he assumit la responsabilitat de la Conselleria de Salut, jo crec que precisament hem fet tot el contrari, hem fet molta feina, i els la puc relatar perquè a més ho tenc cronològicament, sense fer massa escàndol. Per què?, perquè sabíem que tot allò que féssim era poc perquè encara tenim molt a fer en salut mental, i es tracta precisament d'això, de fer feina, una feina silenciosa, que és el que han fet els professionals, però que fos efectiva, perquè des de l'any 98, quan el meu company actual de govern, el conseller avui d'Educació però que era conseller de Sanitat, el Sr. Fiol, va aprovar el Pla de salut mental d'aquesta comunitat autònoma i des d'aquella data no s'havia fet res. I, per cert, Sra. Mascaró, les competències en salut mental no es tenen des de l'any 2002, es tenen des de sempre, en aquesta comunitat autònoma. Per tant el pacte de progrés va tenir quatre anys per fer actuacions en salut mental i no un any i mig; li ho dic perquè quedi absolutament clar. Però en qualsevol cas només hi havia aquest pla, que ni s'havia renovat ni s'havia actualitzat i, a sobre, no s'havia aplicat, i per tant era important dur a terme aquesta actuació.

Per tant els repetesc que la idea de la compareixença no és ni més ni manco que donar a conèixer aquesta estratègia que està dissenyada pels professionals de l'àmbit de la salut mental i, com els dic, seran molt ben rebudes les seves al·legacions que, per cert, Sr. Ramon, el pacte no només no presentava els plans abans d'aprovar-los, és que ni tan sols no presentava els plans als grups polítics. Jo no record mai, mai, que se m'hagués traslladat un pla o una actuació per consensuar-la amb el Partit Popular quan estàvem a l'oposició; però és que a sobre no venien al Parlament, tampoc. Per tant jo crec que allò que vostès avui critiquen idò, bé, és fàcil de criticar quan ja un no té la responsabilitat de govern.

Consellera de la comunicació; per cert també vull fer un comentari als dos representants que m'ho han dit. Serà perquè alguna cosa hem fet, perquè si no hi ha res per comunicar no es pot fer comunicació, però nosaltres hem fet moltes coses i per això les comunicam, les informam perquè a més creim que és d'interès que els ciutadans sàpiguen quins recursos i quines actuacions s'han fet. Això per a mi no és una ofensa, els dic que és una floreta perquè això demostra que hi ha moltes coses per comunicar a la Conselleria de Salut perquè hi ha un equip que fa molta feina i que durant tot aquest temps ha fet molta feina i ha posat moltes actuacions en marxa.

Però els vull fer incidència en aquesta qüestió, perquè ha sortit. No hem de polititzar la salut mental, i això ha estat una premissa que hem duit a terme sempre des de la Conselleria de Salut. No podem polititzar aquest àmbit, perquè és vera que ha estat molt estigmatitzat durant molt de temps, ha estat oblidat durant molt de temps, i l'únic que no necessiten els malalts mentals i les seves famílies és que nosaltres sortim a fer grans

promeses, grans lloances, grans bombos sense realment no fer res, perquè al final allò que feim és el ridícul. El que hem de fer és fer feina, i per això creim que és la línia que lògicament nosaltres hem volgut seguir.

I quan dic que no volem polititzar, no volem dir constantment el que feim, ni molt manco, no és perquè no haguem fet res, perquè jo avui els puc fer un relat i, Sra. Salom, jo no entraré a un debat tècnic, estam en una seu parlamentària, lògicament no em demani que jo li faci un debat tècnic del que és l'atenció als malalts mentals; per això estan els professionals. Jo sé que vostè no emprava els professionals i vostè deia el que s'havia de fer. Jo no, jo ho faig al revés perquè crec que és el més adient, demanar als professionals el que s'ha de fer, que són ells els que saben allò que s'ha de fer i allò que es necessita, i per la meua part simplement establir una prioritització d'objectius, assignar un pressupost i dur-lo endavant i impulsar que es facin les feines.

Però, miri, el febrer del 2004 -començam pel 2004- es varen nomenar els sis coordinadors d'àrea; això que pot parèixer una beneïtura, que és simplement nomenar els coordinadors d'àrea, és fonamental perquè has de tenir els responsables que posin en marxa les diferents actuacions que vols dur a terme. L'abril del 2004 es va obrir la unitat de salut mental infantil i juvenil a l'àrea de salut mental de Manacor, que ja li dic que hi havia molts de nins que no anaven el seu metge perquè no tenien aquell recurs a Manacor i es va obrir i, a més, es va ampliar la plantilla de la unitat de salut mental infantil i juvenil a Palma amb un psiquiatre, un psicòleg clínic i una infermera. El mes de maig es va regular, precisament, i aprovar la comissió institucional, el comitè tècnic i el consell assessor de salut mental. Es va obrir també l'hospital de dia de l'àrea de salut mental de Son Dureta amb una capacitat de 12 places i amb una ampliació de plantilla. El novembre del 2004 es va obrir a Menorca la unitat de mitja estada de Sant Miquel amb bastants millores; he dit que era un projecte continuat de l'època del pacte, és vera, però millorat perquè vàrem introduir la unitat de rehabilitació comunitària. El desembre es va obrir el servei d'inserció laboral.

El juny del 2005 es varen ampliar les dues unitats de salut mental de l'àrea de salut mental de Son Llätzer amb un psiquiatre cadascuna d'elles. El setembre del 2005 es varen ampliar les dues unitats de salut mental de Son Dureta, Eivissa i Manacor amb un psiquiatre cada una; es va ampliar la unitat de salut mental de Menorca amb una infermera; es va unificar la unitat de salut mental Arquitecte Bennassar i Camp Rodó a la Creu Roja que, per cert, ha quedat molt bé i els professionals i els usuaris estan encantats; es varen ampliar les unitats de salut mental de la Creu Roja i de Pere Garau amb un psicòleg clínic cada una; es va contractar un psiquiatre infantil i juvenil a l'àrea de salut mental d'Eivissa i Formentera, etc. L'octubre es va aprovar la guia de recursos de salut mental; aquesta guia, que pareix un paper, no és senzilla de fer, i també hi ha molta feina darrere. En el novembre es varen informatitzar totes les unitats de salut mental de la comunitat autònoma, també una tasca prou important perquè la informació i l'atenció a l'usuari millora molt amb un sistema informatitzat. En el desembre es va ampliar l'hospital de dia de l'àrea de salut mental de Son Dureta a 24 places i es va ampliar la seva plantilla.

I en el 2006 tenim prevista l'obertura de la unitat d'hospitalització breu infantil i juvenil de referència a l'Hospital de Son Dureta, l'obertura de l'hospital de dia a Manacor amb 15 places, l'ampliació de la unitat de salut mental infantil i juvenil de Palma amb dos psiquiatres perquè necessita una ampliació, ampliació de la unitat de trastorns de la conducta alimentària de referència a Son Dureta amb un psiquiatre, integració de la unitat de salut mental infantil i juvenil d'Eivissa i Formentera, ampliació de les unitats comunitàries de rehabilitació de Son Dureta i Son Llätzer, etc., etc.

L'any 2004, inversió d'1,7 milions d'euros; el 2005, 1,1 milions d'euros; i en el 2006 prevists 1,5 milions d'euros. Ja els ho he dit, un poc més de 4 milions d'euros, exactament 4,3 milions d'euros en actuacions dirigides precisament a millorar l'atenció als malalts mentals.

Per tant jo crec que no hem quedat sense fer res. No vàrem rebre una herència molt bona, també els ho he de dir; si estam a la cua de tota Espanya, que jo no crec que en aquests moments estiguem encara a la cua, però si ho estam és perquè mancava una actuació ferma i decidida en l'àmbit de la salut mental, sense fer renou, simplement fent feina des de baix per donar cobertura a les necessitats i, de fet, jo crec que tenim dades que demostren que no hem estat aturats i que aquesta estratègia, a més, ens donarà molta llum.

Li puc donar dades; per exemple, hem de saber d'on partim; avui venc a explicar l'estratègia de salut mental i agrairé moltíssim, i ho dic sincerament, les aportacions que facin els distints grups parlamentaris. Però d'on partim?; les demores que hi havia quan jo vaig arribar a la conselleria a les unitats de salut mental d'adults eren de vuit mesos; avui estam a una demora màxima de dos mesos. Les demores que hi havia a la unitat de salut mental infantil i juvenil quan vaig arribar a la conselleria eren de més de quatre mesos; avui les hem reduïdes a la meitat. Hem incrementat les plantilles amb més de 100 professionals, i hem fet una guia de recursos que els hem entregat, que abans no hi havia res i ara, idò bé, donam una mica més d'informació.

Per tant jo crec que hem fet coses, a poc a poc, per descomptat, i encara ens queda molt per fer, però en qualsevol cas aquesta estratègia elaborada pels professionals ens ha de donar llum a tots, l'hem d'integrar dins el nostre llenguatge tots per saber que al final, sigui qui sigui que tenguim la competència i la responsabilitat política en cada moment, seguirà el mateix camí perquè aquestes persones, aquests malalts mentals que han de ser tractats com qualsevol altre malalt tenguin els recursos que necessiten.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Volen fer ús de contrarèplica? Sr. Ramon, té la paraula per 5 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. No pensava fer-ne ús, però al final entre la consellera i la portaveu del Partit Popular idò m'han provocat. No pensava fer-ne ús perquè en tot cas crec que l'únic productiu d'aquesta compareixença és això que se'ns ha donat ara, ja ho estudiarem, i en funció d'això veurem si hem de dir alguna cosa.

He dit que se m'ha provocat una mica perquè ja està bé d'insistir que aquest és un pla que fan els tècnics, que fan els professionals, que això no és política i no hem de polititzar. Bé, que el fan els tècnics i els professionals ja m'ho supòs, ja m'ho supòs; només faltaria que donàs a fer les feines a qui no en té ni idea; ja m'ho supòs, que el fan els professionals, que el fan els tècnics; ara, també puc imaginar-me que no tots els professionals de la sanitat que treballen en salut mental, puc imaginar-m'ho. Ho dic perquè dins la política de depuració de responsables, de professionals que hi ha hagut dins la conselleria en determinats llocs o en determinats hospitals també han caigut professionals de la salut mental; per tant puc imaginar-me que no. Però en qualsevol cas ja està bé: aquí venim a fer política, això és un parlament, vostè és una política; aquí hem de parlar de si el Partit Popular té una política de salut mental que evidentment s'instrumenta a través dels professionals, que evidentment ells fan els estudis, però hi ha una política de salut mental. Al final què és vostè?, vostè és una política, vostè gestiona els recursos públics, que per això estan els polítics, i amb uns criteris polítics determinats.

Per tant, no ho sé, és que ja aquest debat em posa nerviós, perquè a més a l'única portaveu que li ha fet preguntes concretes, perquè crec que la resta hem fet consideracions de caràcter general, li diu: "No, no entraré amb vostè en un debat tècnic". Bé, no fa ni política ni debat tècnic. No, clar, hi estic d'acord; fa propaganda, fa propaganda. I jo crec que és veritat que no és el moment d'entrar en un debat tècnic però sí en uns criteris polítics més concrets.

I, miri, li citaré un exemple de plans de la passada legislatura. No record quants n'hi va haver però aquest el record bé perquè en aquest cas concret jo coordinava la posició dels diferents grups del pacte: Pla de la immigració, es va fer enviar als grups -se'n van enviar d'altres però aquest el record bé-, se'ls va donar amb temps per llegir-lo, per fer propostes, i el Grup Parlamentari Popular va fer tota una sèrie important de propostes de resolució que es varen parlar amb ells, algunes es modificaren, però al final hi va haver un acord del cent per cent, de tots, un acord unànim d'incorporar tot un grup de recomanacions que bàsicament, encara que en alguns casos matisades però bàsicament, sortien dels grups de l'oposició. Això és un debat parlamentari del qual es pot treure un fruit. La resta, com li he dit abans, és un simulacre de debat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró per un temps de 5 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo tampoc no pensava intervenir perquè ja havia dit tot el que havia de dir però, vist que coneixem la consellera i hem vist una mica el seguiment com a portaveu de salut del seu partit a ara, a mi em fa gràcia, em fa gràcia que ara insisteixi tant i tant en el fet que no hem de polititzar la sanitat i no hem de polititzar la salut mental, i després pareix que aquells que no donam la raó a la seva manera d'actuar és que no estam d'acord amb el fet que no es facin actuacions en salut mental. No n'hem parlat, de si estàvem d'acord o no amb les actuacions, li hem criticat la manera...

Clar, nosaltres veníem perquè ens exposàs, en teoria, un pla, que està aprovat, i a més la portaveu del Partit Popular, que en teoria està més informada que nosaltres, ha parlat d'aquest pla, d'aquest pla. Jo encara no sé si aquestes estratègies són un pla o si simplement són estratègies del Partit Popular que el Govern fa comptes d'aprovar. No ens ho ha aclarit, això. Jo l'hi he demanat. És un pla?, és un segon pla?, és el desenvolupament del primer?, que, per cert, no el va aprovar el seu company de govern, el primer pla, el va aprovar aquest parlament, el Pla de salut mental que hi ha vigent; no era un pla del Govern, era un pla que es va aprovar al Parlament i el Govern, evidentment, que és el que gestiona, després el va dur a terme. Per tant no era un pla seu i s'havia aprovat aquí. Per tant jo no ho entenc.

Després ens demana consens. Què vol?, perquè ara se suposa que tot això deu tenir previst quan s'aprovarà. Si totes són coses tècniques els que seiem aquí dins som polítics; alguns sabran de medicina i alguns sabran de salut mental, però els altres som polítics. Vol que facem aportacions?; quin termini ens dóna?, o simplement ve, ens ho explica, i amb una explicació als mitjans de comunicació i a nosaltres a la vegada n'hem sortit? Que ens hi té avesats, a això, vostè ho sap fer de venir i explicar.

Per tant no ens digui que no hem de polititzar perquè precisament una persona que es dedica a la política i que va polititzar tot el que va voler d'una manera partidista i algunes vegades bastant forta a l'anterior legislatura ara no ens pot dir que no hem de polititzar. Som polítics, i a la Comissió no Permanent de Salut d'un parlament es parla de política i de política sanitària. Per tant si això és una cosa de tècnics i vol la nostra col·laboració ho haurem de demanar a tècnics. Quin temps?, quin temps té per esperar que nosaltres col·laborem en això? Realment el vol, aquest consens? Si vostè hagués volgut que nosaltres hi participàssim ja haguéssim tengut això el dia que va registrar el paperet que volia venir a explicar-nos-ho.

A mi encara no m'ha quedat..., l'única cosa que sí que tenc clara és que això és una roda de premsa ampliada als grups parlamentaris, això ho tenc ben clar, que és una estratègia que vostè utilitza i ja està. Fins aquí -vostè no hi estarà d'acord- és la meua opinió. Però això què és?, què és això? L'estratègia del Govern?, l'estratègia del Partit Popular? És un nou pla?, és la proposta d'un nou pla?, és la proposta del desenvolupament? Quins terminis té per aplicar això?, s'ha d'aplicar en uns terminis determinats? I si és just tècnic pot pensar que qui li parla i segurament molts dels que seiem aquí dins per llegir tot això i parlar-ne amb tècnics i poder fer propostes ja haurà acabat el termini que vostè té per aprovar-ho. Per tant no

entenc, no entenc per què es posa d'aquesta manera i fins i tot pareix que s'enfada quan li deim que és propaganda. Sra. Consellera, és propaganda. Hagués començat per entregar això abans, hagués començat per entregar això abans que ha passat altres vegades, però en aquesta legislatura no. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Salom per un temps màxim de 5 minuts.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo tampoc no tenia molt d'èmfasi a utilitzar aquesta rèplica. Jo m'he ajustat a la part tècnica perquè entre vostè i jo a vegades surten espurnes i no em pareix del tot adient que a vegades aquí s'hagin de fer segons quins espectacles. Aleshores, com que els meus companys han fet una exposició política, que hi estic plenament d'acord, vostè aquí -com ells ja li han explicat- ha vingut a fer una roda de premsa, però jo no ho he volgut utilitzar, això, jo li he demanat coses concretes perquè jo substituec el Sr. Gascón i el Sr. Gascón el primer que m'ha dit, ahir em va dir: "no hi ha absolutament res", i la prova fefaent que no hi ha absolutament res és que vostè avui acaba de lliurar aquest caramull de fulls i un llibre editat, perquè si vostè ho hagués donat abans per poder fer les aportacions que vostè explicava jo estic segura que el Sr. Gascón n'hagués fet i moltes, el que passa és que el Sr. Gascón em va haver de dir que vostè no havia lliurat absolutament res, zero.

El Sr. Ramon m'ho ha llevat de la boca perquè, clar, jo pels problemes que vostè i jo hem tengut en algunes ocasions m'he ajustat al discurs tècnic, i aleshores vostè em diu que vostè no és tècnica, que vostè és política, i per altra banda renya a la representant del PSM i renya al Sr. Ramon perquè polititzen la salut mental i vostè no vol que la polititzin. Jo crec que s'hauria d'aclarir, Sra. Consellera, perquè això és un ridícul espantós per la seva part, i francament, aquesta exposició que vostè ha fet és que la veritat és que jo crec que vostè no s'ha assabentat d'absolutament res d'això que ens ha lliurat. Jo ara no ho puc discutir, ni li puc dir si hi estic a favor, ni si m'agrada ni si no perquè, clar, si vostè no dóna absolutament res doncs nosaltres hem vingut aquí amb quatre retalls de premsa i jo li he fet unes preguntes tècniques.

Miri, que vostè se'm torni embolicar que el 12% de les persones tenen una malaltia mental, que això significa 120.000 persones. Miri, això és l'ABC de la salut mental mundial, *del mundo mundial*. Vostè no ha d'ocupar temps i temps per explicar-nos això; vostè ens ha de contestar, perquè vostè no ha de venir a increpar l'anterior legislatura. Miri, jo per començar a increpar a vostè i li deman a vostè preguntes concretes, aportacions concretes, i vostè no contesta absolutament res perquè són tècniques. Bé, aquest camí -vostè ha dit aquest camí, que no crec que sigui *El Camino* de monsenyor Escrivá de Balaguer, però vostè ha utilitzat aquesta parauleta- aquest camí que vostè diu passa perquè ens expliqui què ha fet, Sra. Consellera, i què farà, perquè per a això ens ha convocat, perquè no ens deu haver convocat per..., per agredir-nos i dir-nos que jo perquè el faig tècnic estic desafortunada i els altres

perquè el fan polític encara estan més desafortunats. Això ens ho haurà d'explicar, a veure si a la rèplica ens ho conta, eh?

Després diu que no s'havia fet mai i que el seu company Fiol havia fet extremadament moltíssimes coses. Iddò, miri, jo duc aquí dues documentacions prou interessants que varen caure just el 99 del Ministeri de Treball i d'Assumptes Socials; el cap d'alta inspecció deia que si no se corregien totes aquestes errades, que òbviament no llegiré però, bé, que no hi havia banys, que no hi havia seguretat, que la instal·lació elèctrica petava, que els malalts no es cremaven perquè no hi havia ni sistema d'incendis, hi havia efectivament els dispositius però no estaven enganxats a l'aigua per poder, en cas... Això a l'Hospital Psiquiàtric. Li estic dient, miri, veu?, jo li ho puc passar i ho puc passar als seus companys... Si vostè no presta atenció, Sra. Consellera, serà molt difícil que em pugui respondre. Aquí té això del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, que ens va lliurar això just arribar. Així que ens vàrem berenar que l'anterior legislatura, que vostè troba que és tan lloable del Sr. Fiol que va fer aquest pla de salut mental i que està vigent, pel que es veu, doncs jo li he de dir que no va fer tantes coses, no va fer tantes coses perquè això que ens va ploure vàrem haver de tornar començar -miri- a posar finestres, a arreglar l'electricitat, a arreglar l'aigua.

I, miri, vostè ha recuperat una cosa fantàstica que és el dinar de ses faves, però vostè pot dinar amb una cuina amb les mesures higièniques perquè en un any a l'anterior legislatura es va fer una cuina nova, perquè si no vostè hagués estat fent el dinar de ses faves, perquè això sí que ho ha fet bé, això ho ha tret endavant, ho ha reestructurat i ho ha tornat posar en funcionament, això *chapeau*, un 10, *chapeau*, això és importantíssim per a la salut mental d'aquestes illes. Ara, jo li asseguro una cosa: que amb la cuina que jo vaig trobar de l'any 1940, que no s'hi havia fet mai una inspecció, que no s'hi havia fet absolutament res i que no hi regia absolutament la més mínima norma higiènica ni de salut laboral per als treballadors, vostè hagués menjat amb aquesta cuina i vostè ha menjat amb una bona cuina.

I vostè s'ha trobat -no m'ha contestat- unitats de salut mental noves. I vostè ha trobat l'hospital de dia, que després m'ha hagut de reconèixer que a Son Dureta l'ha ampliat; només faltaria! Si vostè ha gastat 4 milions d'euros...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

...que encara no m'ho ha contat, no m'ho ha contat; vostè ha dit 4..., sí, ja ens hi té acostumats aquest govern de dretes en tots els departaments: va posant pegats i ara fa una unitat... Per exemple, una pregunta que jo li faré concreteta perquè a la resposta me la contesti: vostè braveja de la salut i de les unitats mentals; miri, ahir va sortir: "La manca de professionals a les unitats de salut mental infantils i juvenils. La consellera Castillo afirma que desconeix aquestes queixes sorgides", o sigui que no se n'adona; i la setmana passa diu el diari: "Sorgiren veus que denunciaven la manca de personal en aquestes unitats de salut mental per a infants i joves que fan que les visites siguin

mensuals en lloc de setmanals, fet que provoca molts de problemes a l'hora de seguir un tractament". Tot això vostè ho ha obviat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom...

LA SRA. SALOM I SOLER:

Per acabar, Sr. President, només li demanaria: molt bé, vostè ha posat la de Manacor, la de la comarca de Manacor. Què ha fet per l'infantil i juvenil de Menorca?, perquè l'infantil i juvenil de Menorca la podem traslladar a Manacor. I què ha fet vostè per a Eivissa i Formentera?, quines unitats infantils i juvenils ha posat a Eivissa i Formentera?, que podríem dir que també estan molt necessitades i que ve a ser el mateix que vostè diu que ha posat en marxa allò de Manacor, que és de les poques coses que ha posat en marxa.

I ja dit això iddò, miri, res més i donar-li l'enhorabona per aquest pla publicitari tan ben orientat que han fet.

Gràcies, Sr. President pel temps.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé vull concretar una cosa, perquè pareix aquí que la que xerra no s'assabenta de les coses. Una cosa és política, fer política, que és òbviament el que estam fent, perquè això és un òrgan polític i cadascú de nosaltres tenim la nostra responsabilitat política i una altra cosa, política entesa com a capacitat d'ordenar la *polis* i de fer distintes coses, ordenar distintes serveis per donar qualitat de vida als ciutadans i una altra cosa és polititzar. No té res a veure, fer política és una cosa i polititzar és una cosa totalment diferent, perquè precisament polititzar és emprar una posició de responsabilitat política per a un benefici particular o electoralista.

Jo crec que no som metge, però som una humanista i puc diferenciar allò que és política d'allò que és polititzar. Jo faig política, òbviament que faig política, perquè som la consellera de Salut d'aquest Govern, vostès fan política. El que dic jo és que salut mental no se pot polititzar. És a dir, no se pot fer tot de cara a la galeria per obtenir rèdits electorals, que és allò que en el meu criteri, humil criteri, s'havia fet fins ara. Se va fer una cuina, és veritat, ara entenc Sra. Salom quan me demanen per què se va suspendre el dinar de les faves, ara entenc per què, no hi havia cuina, o estava malament, li ho comunicaré a l'equip de cuina de l'Hospital Psiquiàtric que era aquest el motiu, perquè ningú entenia el motiu d'haver-se suspès aquest dinar. Se deien altres motius, però bé, si vostè diu que era perquè la cuina no podia funcionar... L'únic que me plantej jo és com vostè podia permetre que això funcionés amb tots els malalts,

així com estava. En qualsevol cas, està ben arreglada i les coses que s'han de dir se diuen.

Podem xerrar de moltes altres coses, com polititzar el psicogeriatric, que se va vendre no sé quantes vegades. Però que després a l'hora de la veritat, quan tu anaves a una unitat de salut mental, te trobaves una llista d'espera de 8 mesos. Tu tenies una depressió i fins al cap de 8 mesos no podies anar a veure el teu psiquiatre. Això és el que passava. I ara 2 mesos, d'acord, són demores màximes, no sempre són 2 mesos. És molt i hem de continuar millorant, però bé milloram aquestes qüestions que nosaltres consideram que són les que hem de millorar.

En qualsevol cas jo me pensava que els podia interessar aquesta estratègia, que jo vengués a explicar l'estratègia, que els ho entregàs i que després vostès fessin totes aquelles aportacions que volguessin. No tenc cap inconvenient en dur-ho a aprovació d'aquest Parlament, una vegada també aprovat pel Consell de Govern, cap ni una. Però sí m'interessaven les seves aportacions. Jo puc fer una aposta amb vostès, sé cert que no en faran cap. Jo esperava avui que entre tots anéssim a una, que demostréssim als ciutadans que aquest tema és important, que ens importa i que volem fer feina plegats en salut mental. Res més, vostès ara tenen la documentació, poden fer les al·legacions que vulguin i seran ben recollides. És més, si vostès volen fer contribucions a aquesta estratègia i volen que les duguem en el comitè tècnic, no tenc cap inconvenient, a l'inrevés, és l'objectiu d'aquesta compareixença i així ho faré. Ho durem en el comitè tècnic i s'incorporarà a l'estratègia, perquè precisament allò que jo vull és sumar i obtenir el consens.

Però també entenc que vostès són l'oposició, representants del PSM, d'Esquerra Unida i el PSOE, probablement són els que han estat més bel·ligerants i entenc que qualche cosa han de criticar i ja que no poden criticar el fons, critiquen les formes. En qualsevol cas, jo crec que he fet el que havia de fer, he complit la meva responsabilitat i he fet una cosa que no s'havia fet abans i és que abans d'aprovar l'estratègia, l'he duta al Parlament perquè vostès puguin opinar. Vostès tenen el document abans d'aprovar-ho, si fan aportacions per dur al comitè tècnic, ho farem, abans d'aprovar l'estratègia per Consell de Govern i comissió sociosanitària, sense cap tipus de problema. Està a la seva disposició i de veres esper, seran molt benvingudes aquestes aportacions, per garantir als malalts mentals i a les seves famílies, que encara que hi hagi canvis de color polític en el nostre Govern, a les nostres institucions, ells tendran la seguretat de què se segueix un camí dissenyat pels professionals i que està únicament dirigit a obtenir el seu benefici i la seva qualitat de vida.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

No havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS